

8 december 2009

(bron: skipr)

Bouw klaagt over aanbesteding St. Antonius

Bouwbedrijven klagen over de aanbestedingsprocedure die het St. Antonius Ziekenhuis in Nieuwegein en Utrecht hanteert voor de nieuwbouw in Leidsche Rijn. Tien inschrijvers brengen een offerte uit, maar zijn niet op de hoogte van het aantal deelnemers. Veel onnodig rekenwerk dus, zo schrijft Cobouw. Het gaat om een opdracht van ruim 200 miljoen euro, maar er is slechts tien procent kans om die opdracht binnen te slepen. Weinig professioneel opdrachtgeverschap, vindt Stichting Marktwerking Installatietechniek (SMI), belangenbehartiger van installatiebedrijven bij aanbestedingen. SMI-directeur Pieter van den Eijnden stelt de ouderwetse methode van aanbesteden aan de kaak op Cobouw.nl. Volgens Van den Eijnden hanteren veel zorginstellingen de methode van een richtlijnenbestek waarbij zoveel mogelijk organisaties meedingen en gunning plaatsvindt op basis van de laagste prijs. Op zich is dit prima, maar dan moet de procedure wel transparant zijn. Op het moment van inschrijven was het voor de bouwbedrijven niet duidelijk hoe hun kansen lagen. Van den Eijnden schat dat iedere inschrijver een paar ton kosten heeft gemaakt met het rekenwerk en dat er zodoende een paar miljoen euro wordt weggegooid. Juridisch gezien is de aanbesteding in orde. SMI gaat wel het ministerie van Economische Zaken en de Tweede Kamer vragen om meer transparantie bij aanbestedingen.

9 december 2009

(bron: skipr)

Veel zorginstellingen hebben een zwakke vermogenspositie

De financiële positie van zorginstellingen is zwak in vergelijking met onderwijsinstellingen en bedrijven in de commerciële dienstverlening. Deze situatie is de laatste jaren nauwelijks verbeterd. Meer dan een kwart van de zorginstellingen heeft een vermogenspositie die niet voldoet aan de streefnorm van het Waarborgfonds voor de Zorgsector. Ondanks de toegenomen risico's door marktwerking is de solvabiliteit in de zorg in 2008 niet veel verbeterd ten opzicht van 2007. De solvabiliteit geeft aan of in geval van faillissement er voldoende eigen vermogen is om de leningen te kunnen aflossen. De solvabiliteit van de ziekenhuizen is het laagst, 12 procent in 2007 en 13 procent in 2008. De andere zorgsectoren doen het iets beter met gemiddeld 15 tot 17 procent. Het eigen vermogen van zorginstellingen (met uitzondering van universitaire medische centra) is in 2008 ten opzichte van 2007 met 8,3 procent gestegen tot 5,8 miljard euro. Het Waarborgfonds voor de Zorgsector staat garant voor bankleningen voor zorginstellingen en verlangt een minimale solvabiliteit tussen de 10 en de 20 procent, afhankelijk van de specifieke omstandigheden. In 2008 had echter ongeveer een kwart van alle instellingen een solvabiliteit onder de 10 procent. Dit is de groep met de grootste problemen. Een derde van de instellingen had in 2008 een solvabiliteit boven de 20 procent. De meeste instellingen scoren tussen de 10 en 20 procent. Of dit problematisch is hangt af van de omstandigheden. Zo hebben ziekenhuizen relatief veel onderpand in de vorm van gebouwen, terreinen en medische apparatuur, waardoor lagere drempelwaarden dan in andere zorgsectoren worden gehanteerd. Vermogenspositie zorginstellingen is slechter dan onderwijs en commerciële dienstverlening. De solvabiliteitspercentages in de zorgsector zijn in 2007 laag in vergelijking met de sectoren onderwijs (37 procent), commerciële dienstverlening (30 procent) en, industrie.